

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-й годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: уліця Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковамі.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік К 4:80
на пів року „ 2:40
на чверть року „ 1:20
місячно . . . „ — 40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10:80
на пів року „ 5:40
на чверть року „ 2:70
місячно . . . „ — 90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(Нове угорське правительство перед соймом. — Розлад серед угорської опозиції. — З Балкану.)

На передвчерашнім засіданню угорського сойму серед загальної нетерпеливості відчитувалося зо дві години внесення і інтерпеляції, що вплинули підчас перерви в соймових засіданнях. Потім війшов новий кабінет. Правиця повитала его окликами „Еліен!“, а лівиця іронічними окликами „Живіо!“ Коли війшов хорватський міністер Томасіч, відозвав ся голос: „Як сей сьміє показувати ся тутки! Перед 6 неділями зобидив угорську народність!“ Відчитано цісарські рескрипти з номінацією кабінету; лівиця перебивала читане окликами, особливо коли читано номінацію Томасіча. Потім гр. Кин-Гедерварі виголосив програмову річ такого змісту, що стоїть на становиску угоди з 1867 р. Бесіду его раз-враз перебивано гамором і окликами. — Опісля Фр. Кошут пояснив становиско сторонництва независимих. Сторонництво его — каже — остає до сего правительства так само в опозиції, як до кожного иншого, котре опирає ся на законах з р. 1867. Бесідник заперечує поголоскам, мов би его сторонництво покинуло своє дотеперішнє становиско і зрекło ся своїх домагань. Сторонни-

тво хотіло лише найти вихід з безбюджетного стану і длятого приняло до відомости заяву гр. Кина, що він обов'язує ся війскові предложення взяти назад. Однак сторонництво буде рішучо противити ся всякому підвишенню рекрутів, коли не наступлять заразом національні уступки. По кількох промовах п. Барабаш зажадав відрочення дискусії до слідуячого дня, з чим президент палати згодив ся. Гр. Кин вніс проєкт квотного закона; передано фінансовій комісії. Міністер гонведів передав палаті проєкт в справі контингенту рекрутів на рік 1903 в тім самім числі, що минувшого року; проєкт відослано до комісії війскової. На тім закінчено засіданє.

Сторонництво Кошута радило в понеділок над тим, як поступати ві второк в соймі по заяві президента міністрів. Відзивали ся голося, що сторонництво повинно виступити в як найострійшій тоні, особливо з причини номінації Томасіча. Президент міністрів — говорено — повинен приобіцяти, що при віднові війскового закона заспокоєні будуть національні домаганя Мадярів. Вчєра вечером зібрало ся сторонництво знов на нараду. Кошут Юшт і Комять промовляли в згідливім дусі, за те кількох инших бесідників заявило ся за дальшою безусловною опозицією. Наслідком острої різниці гадок Кошут і кількох инших опустили нараду. Потім проводив дальше Барабаш. Промовляно за дальшою обструкцією. Кошут і Комять зрекли ся проводу; а крім

того заявив Кошут, що найшовши ся в суперечности з гадкою сторонництва і краю, усуває ся з політичного життя. Збори постановили не прийняти его заяви і просити Кошута, щоби задержав провід сторонництва. Вкінці на внесене Барабаша відложено дальшу нараду на нинішній день.

Болгарська агенція телеграфічна оголосує, що поголоски о мобілізації кількох дивізій суть цілком безосновні, а розпускають їх люди злої волі. В дійсности справа так стоїть: В наслідок великого числа утікачів з Туреччини, що викликає огірченє і дало причину до творення ворохобничих відділів над границею, постановлено покликати в приграничних місцевостях резервові відділи для скріплення граничної сторожи. — Після вістий, які одержано в Константинополі, в Болгарії має бути дуже военний настрій. Деякі рішаючі круги гадають, що найліпшою розвязкою балканського питання було би то, коли-б Туреччина виповіла Болгарії війну. По Константинополі вже від кількох днів ходять чутки про военні приготування Болгарії. Однак рішаючі політичні круги гадають, що Болгарія не дасть ся пірвати до оружжя і що на случай, коли-б навіть побідила, не буде мати ніякої користи з того ні для себе ні для Македонії. — „Новое Время“ в дописи з Софії подає розмову з болгарским президентом міністрів о теперішнім положенню в Македонії. Президент міністрів назвав положенє в вілєті адрианопольським

23

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англійського — А. Серджента).

(Дальше).

Був вересень, коли Юрий повернув до Англії. Він перебув кілька тижнів в Вічфордї, а его занятя, яке виявляв для політичних і місцевих відносин, робило полковникови Оствальдові велику радість і вдоволенє.

— Юрий немов би змінив ся — говорив старий полковник до своїх приятелів і знайомих. — Покинув всі свої артистичні примхи і хоче заняти ся практичними сторонами життя. Я не бачу ніякої перепони, аби він колись не мав бути вибраний послом з нашого округа.

І аби сказати правду, Юрий був того самого погляду.

При кінці падолиста мусів Юрий бути в Лондонї, більше в справах стрія як своїх власних і ему не конче було мило в тій сумній і слотливій порі сидіти в місті. Він завждо тужив за синім небом, пожовклим листєм, свіжим запахом землі. Виглядало дійсно, немов би его любов до села стала пристрасією у него. Найбільшим нещастєм по вдачі було то, що він не умів нічого робити на половину і він полюбив тепер сільське життя так, як колись любив місто, в пересвідченню, що то єсть оди-

ноке житє, яке ему відповідає і з котрим не можна порівнати нічого в світі.

Він чув себе в Лондонї не своїм, не лише тому, що окруженє і ті сірі ряди домів не сподобались ему, лише тому, що по однім чи двох днях прийшла ему охота ходити тими уліцями, котрими колись проходжував ся з Джессією і відвідувати місця, де нераз разом пробували. Та охота була сильніша як він, хоч він сам погорджував собою, що був так слабкий. На що — так питав сам себе з огірченням — мав він викликати в своїй пам'яті спомини і образи, які на его погляд вязали ся на віки з невірностию, зрадою і злобою шепцини? Він ненавидів єї і ненавидів сам шепцин на свою давню любов до неї. А однак — закидаючи собі все то в гнівом — ішов все там, де любила ходити Джессі, заглядав у вікна поганих домів в Міль Стріт, оглядав кожного прихожого з укритою надією в серці, що колись стрітить ту „ледащицю“, як він єї називав, котра затроїла ціле его життя.

Що би він зробив, коли-б єї знов побачив, він сам добре не знав. Часом гадав, що мусів би кинути ся на неї і покарати єї за невірність супротив него; то знов уявляв собі, що перейшов би по при неї з холодним, згідним поглядом, або — але то переважно у сні — видавалось ему, що обіймає єї пристрасно, цілує єї хороші уста і прощає їй без слова докору ціле то нещастє і біль, який она ему завдала. Але чи він згадував про неї сак чи так —

одно було певне — що она ніколи не сходила з его гадки. Він мусів все а все про неї думати.

— Сюди вже ніколи не зайду — говорив до себе самого, ідучи в пригнобленю бічною улічкою коло Майль Енд Ред.

— До чого то доведе? Я одурію, коли не буду на себе уважати.

З опущеною головою, вдивившись в землю, ішов дальше. Его томило ходити тими поганими улічками, томило его заглядати в ті помарнілі, худі лиця, аби відкрити то лице, якого — як він св'ято перед собою присягав — не хотів би був ніколи побачити.

І коли він так ішов, не уважаючи, куди, опинив ся нараз посеред уличного збіговища. Обудженого з задуми его насильно попихано і штовхано з усіх сторін, аж вкінці стиснено в самій середині товпи, так що він найшов ся поміж якоюсь грубою бабою з великим кошом і купчиком, між тим як за ним стало кількох учеників з свиставками в устах і кількох обдертих фабричних дівчат. Він не міг рушити ся з місця і мусів мимохіть прислухувати ся, що діє ся. З невдоволенєм замітив, що товпа окружила візок, з котрого уличний проповідник промавляв до людей.

Спершу не зважав на него Оствальд. Але відтак видав ся ему нараз голос проповідника дуже знайомиий і він з зачудованєм обернув ся та поглянув на чоловіка, що промовляв до товпи. Стояча недалеко газова ліхтарня кидала

просто безвихідним. Войськові і цивільні влади турецькі під покривкою поборювання членів македонського комітету переслідують мирне населення болгарське і просто примушують його утікати в гори або до Болгарії. Крім того Турки громадають на болгарській границі артилерію і кавалерію, а на запитанні болгарського правительства, що то має значити, відповіло правительством турецьке, що нічого о тім не знає. Президент міністрів гадає, що Болгарія при помочі окружника зуміє звернути увагу держав на поведене Туреччини.

Новинки.

Львів дня 2 го липня 1903.

— **Іменования.** В статусі II держ. залізнич. титулу інспектора одержав Йосиф Ганічак у Львові. В статусі IV титул ст. ревідента одержав Ал. Добрянський в Станиславові; до VIII кл. авансували: Корнило Левицький в Микуличині, Ант. Явечкий у Відні, Дмитро Влад в Чернівцях, Мих. Чехович в Райці; до IX кл.: Вол. Заруджкий в Руді, Ярослав. Пачовський в Бібрці, Гв. Гулевич в Любінцях. Дмитро Лукашевич в Коростятині, Стеф. Словидкий в Коломиї, Люд. Кобилянський в Ряшеві, Модест Левицький в Гадікальві. В статусі V до VIII кл. авансували: Клим. Левинський, Андр. Мокрицький.

— **Є. Е. п. Маршалок** краєвий гр. Стан. Бадені обіймає урядоване завтра дня 3 с. м. о 10-й годині рано. Впровадить в урядоване п. Маршалка Є. Е. п. Намісник гр. А. Потоцький. По відібраню присяги в присутності цілого Виділу краєвого відбуде ся представлення урядників в великій сали Унії люблинської в соймовім будинку.

— **Ботанічний огоро́д** при університеті львівським устроїв в великій своїй склярні виставу рідших і під виглядом науковим важніших рослин заграничних, які можна оглядати безплатно, а то в звичайних днях від години 8—12 перед полуднем і від 2—6 по полудні, а в свята від години 8—12 перед полуднем.

— **3 львівського університету.** Ректором університету вибрано на р. 1903/4 кс. дра Фіалка. Деканом філософського відділу вибрано дра Алекс. Колессу.

— **Огонь.** В Лисинцях за личаківською роґачкою вибух вчера перед полуднем великий огонь.

Займила ся шопа на обійсті селянина Василя Підгірного, а від неї стала горіти стайня. З роґатки дано телефоном знати міській сторожі пожежній, а та виїхала зараз на місце огню і угасила его при помочі вертаючої з вирав шкадрони гарварів.

— **Самоубийство.** При ул. Декерта ч. 24 отроїла ся вчера в полудне Марія Байдова, жінка магазинера літ 43. Стація ратункова відвезла самоубийницю непритомну до шпиталю, де она в годину опісля померла. Свідство показало, що причиною самоубийства було нагове піяństwo. Байдова в останніх часах дуже запивала ся, а чоловік її, Йосиф Байда, мусів в наслідок того розвезти ся з нею і взяв з собою шестилітню донечку. Байдова приходила часто до мужа і просила его, щоб він погодив ся з нею і знову разом мешкав, але муж жадав, щоб она насамперед перестала пити, а она годі грозила ему, що отроїть ся. Через цілий червень не показувала ся, аж вчера в полудне з'явила ся, а не заставши мужа дома, зажадала, щоб її привели донечку, бо хоче з дитиною попрощати ся. Коли дитина прийшла, она довго пестила її, попрощалася з нею, а відтак виїхавши на коритар, випила фляшку карболового квасу. Відтак вернула ще о власних силах до хати і аж там впала непритомна.

— **Зі Стрия** доносять, що Стрий вилив на простори сім Стриганці, Ходовичі і Верчани. Шкоди значні. Загрожено особлив. Ходовичі, де вода підмлює село. Поміч скоро потрібна.

— **Нещасна пригода.** При будові жидівської стайні в Городку к. Львова приключило ся в понеділок нещасте, котрого жертвою стали 2 селяни. Стайню будовав Анбрух Борис і наймив собі до помочі 2 селян. Коли в понеділок підношено зруб стайні, упало кілька балків на одного з робітників Ілька Ходека, батька 6 дітей і убили его на місці. Другий з робітників виїшов з сеї пригоди цілий, але трохи потовк ся. В чоботі помершого Ілька пайдено 19 злр. 20 кр. Відний хотів заокруглити свій капітал до 20 злр. і другого дня мав вертати до своїх на село.

— **Важна відозва.** Недавно появилася була в часописах звістка, що грибовицька філія Руского тов. педагогічного наміряє утворити у Львові бурсу для селянських хлопців, котрі по укінченню одно- або двокласової народної школи не мають спромоги відповідно приготувати ся до шкіл середніх. Про така бурса єсть у Львові потрібна, потвердять се інтересовані батьки, наколи надішлють на руки підписаного численні зголошення своїх синів до проєктованої бурси найпізнійше до 25 липня с. р. Ви. Отці дух. і п. учителі зволють ласкаво зайняти ся виваїденем талановитих хлопців межи селяською дітворою і спонукають батьків до віддання їх на науку до Львова. Услівя прийнята бу-

дуть оголошені пізнійше. Тепер лише можемо заявити, що будуть они менше-більше такі як в гімназійній бурсі Товариства педагогічного. — *І. Чиж*, управитель школи в Клепарові, п. Львів.

— **Людвий концерт в Станиславові.** Заходами філії тов. „Просвіти“ в Станиславові відбуде ся в неділю дня 5 с. м. в сали театральній „Монюшка“ „Людвий концерт“ в честь Тараса Шевченка в 42 роковини его смерти з отсею програмою: 1) Вступне слово. 2) „Вулиця“ Ф. Колесси, відспіває міш. хор міщан із Маріямполь. 3) „В світ за очі“ Б. Лепкого, виголосить п. М. Я. 4) Сьпів козарлюгилірника, сольо басове, відспіває Вп. П. Чайківський при акомп. ліри. 5) Скіоптіккон, всілякі сьвітляні образи з поясненнями. 6) Бесіда просвітної економічна Вп. О. Р. Баріша. 7) „Пливе човен“ М. Кицика, відспіває міш. хор міщан із Маріямполь. 8) „Ще не вмерла“ В. Малика, виголосить п. М. Я. 9) „Прольот“ д-ра Гв. Франка, виголосить Вп. Р. Сірецький. — Початок о 5 годині з полудня. — Ціни місць вельми низькі.

— **Зізд лікарів** відбуде ся в неділю у Львові при участі около 150 лікарів переважно споза Львова. Всі бесідники представляли положення лікарів в сумнім сьвітлі. Вкінці ухвалено резолюції: 1) Зізд лікарів узнє потребу загальної організації, яка лучила би всіх лікарів в краю і ззиває всіх товаришів, аби вписали ся до „Товариства Самопомочи лікарів Галичини, Буковини і Шлезка“. 2) Зізд признає відповідними зміни статута Товариства Самопомочи, предложені організаційною комісією в порозумінню з віділом Товариства Самопомочи. 3) На внесенне проф. Кадия зізд ухвалює, що уважає обовязком товариської солідарности, аби всі товариші приступили до Самопомочи, а тих лікарів, що ухилили би ся від організації, уважає такими, що ломлять заводову солідарність і відмовляє ся їм товариських прав. Вкінці ухвалено вибрати виконний комітет і видавати заводову часопись. До виконного комітету ввійшли між иншими: др. Евген Озаркевич і др. Сельський, а до редакційного комітету: др. Евг. Озаркевич.

— **Повінь.** З Перемишля доносять, що плесо води в Яні значно піднесло ся наслідком дощів, що падають від кількох днів. Велик небезпечність грозить селу Вильче під Перемишлем, бо там береги ріки низькі і вода може кожної хвилі затопити ціле село. Коло Ярослава повінь залила береги і вода огорнула коршму, в якій забавляло ся кількох людей. Коли они хотіли виїти з коршми до дому, мусіли брести по пояс в воді і ледви спасли своє житє.

жовтаве сьвітло на блідє лице і чорне як крук волосє бесідника; его темні очі блищали страшно, як у божєвільного; Юрій видив ся на него, его груди важко піднимала ся: проповідником був старий ворог, Стефан Ер.

— **Побожний облудник!** — крикнув так голосно і люто, що стоячі довкола него мужчини і жінки оглянули ся на него і хтось з них візав его не конче вчливо, аби мовчав. Він замовк не задля того упіння, лише тому, що якісь фізичні позначки веліли ему поводити ся спокійно. Шум в голові, голосне бите серця, заголомшенє, на які часом терпів, проявили ся тепер з такою силою, що то аж занепокоїло его. На всякий спосіб мусів старати ся, аби задержати тільки сьвідомости, щоб знати, що з ним дє ся. Він вірив, що той Ер взяв ему его Джессю і може знає, де она живє. Він мусів виждати, перебити ся крізь товпу і відтак підглянути, де той чоловік мешкає. Холоднокровність і хитрість може доведуть до ціли, де сила і напрасність не мали успіху.

Він скреготав зубами, коли почув, як той чоловік, котрого він ненавидів, розводив ся пустими словами над смертю, пеклом і грихом. Ему видавало ся безчещенем, що Стефан Ер сьміє говорити о таких річах, а однак коли би був менше упереджений до него, був би почув в голосі загорілого Стефана звук найглубшого пересьвідчення. Огонь, одушевленє пробивали ся з тої проповіді, яка дуже різ-

нила ся від звичайних таких уличних бесід. Остгвальд чув лиш високопарне закінченє єї і не найшов в ній ніякої гарнійшої прикмети. Він присував ся чим раз ближше до візка, але старав ся укрити ся, бо не хотів, аби Стефан пізнав его вже тепер. Нагле задержав ся як вкопаний. Імя, яке так бажав почути, вийшло несподівано з уст Стефана.

— Деякі з вас знали Джессю Армстронг — говорив він. — Перед якими двома літами покинула она серед найсумніших обставин ту оєляцію. Ми найшли єї і робили все, що було в наших силах, аби спасти єї душу. Тепер називаємо єї „щаслива Джессі“. Она тут, аби сама сказала про себе слово і аби оповіла вам, яка великанська різниця лежить межи тамтєм минулим часом а теперішнім. Ходи, Джессю — щаслива Джессю — ходи і покажи людям, яка ти щаслива тепер, коли твоя душа спасена.

Він зігнув ся, немов би говорив ще до когось на возі. Здержуючи віддих і пхаючи ся насильно наперед, вглянув Юрій Остгвальд очі на темну, закутану статю, котру саме тепер побачив коло Стефана. Чи то можливе, аби то була Джессі? На всякий спосіб була то жєнщина.

Стефан помагав жєнщині підняти ся; Юріяви надавало ся, немов би він насильно тягнув єї і висунув наперед воза. Она похилила ся, як би хотіла упасти, але Ер вхопив єї і піддержав раменем, а рівночасно лівою рукою

стягнув з єї голови чорну капузу, що закривала єї лице. Товпа здержувала віддих. Юрій легко скрикнув. Так, то була Джессі, що там стояла — бліда як смерть, змарніла, з запалими очима, з вінцем руських кучерів, що при сьвітлі ліхтарні сяяли як вінець якої сьвятої. Її лице дивно змінило ся. На ній проявляло ся одушевленє, побожність, але не було може лица, котре заслуговало би менше на слово „щаслива“ як єї лице. „Щаслива Джессі?“

Та жєнщина з блідим як смерть, помарнілим лицем, з тими блискучими очима божєвільної не могла бути в ніякий спосіб щасливою!

На превелике і прикре зачудованє Юрія Остгвальда почала она говорити, спершу слабим і хрипким голосом, котрий чим раз ставав сильнішим. Її слова видались ему як хороше майченє недужої, але він витолкував собі, що так виучив єї Стефан Ер. Тимчасом що-до того помиляв ся; то, що Джессі говорила, ішло з єї серця, з серця — що роздерте пригядкою на свою долю — облило ся кровію.

— О братя і сестри — почала она — ви мусіли мене добре знати, коли я ще тут в Міль Стріт мешкала і знаєте, яким нужденним, бідним сотворінем я тоді була, все готова покинути роботу і бігти за своїми приємностями, не гадаючи о бабці, що преці виховувала мене і все для мене робила. А однак не була я щасливою. Я дуже часто плакала.

— 3 угорської Русі. Як пише пештеньська руска часопись „Неділя“, руске духовенство округа довжанського внесло прошене до єпископа в Мукачеві, щоби він ввів в Угорщині рускі монахині і щоби повірив їм ведене інститута сиріт по „півцеучителях“ (дякоучителях) в Ужгороді (Унгварі). — З тоїж часописи довідуємось, що в днях 9, 10 і 11 червня Чин Василя Вел. в Угорщині відбув свій щотрирічний собор в маріяповчанській монастири під проводом почетного протоєрея, унгварського каноніка Еман. Феґейра яко єпископскопського комісара. Собор, по полагожденю різних важних справ (яких, „Неділя“ не подає) вибрав протоігуменом вже по раз осьмий одноголосно о. Інокентія Левканича, совітника консисторій мукачівської, прашівської і самошуйварської, а відтак вибрав ігуменів до Василіанських монастирів в Угорщині. Тих монастирів є вісім: мукачівський, маріяповчанський, боронявський, метичівський, березницький, краснобрідський, гори буківської і биксадський.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 2 липня. Wiener Ztg. оповіщує відручне письмо Цісаря до дра Кербера, установляюче відношене квоти для Австрії на 66.46%, для Угорщини на 33.3.

Будапешт 2 липня. Pester Lloyd дуже остро ганить опозицію з причини її поведень в парламенті.

Чернівці 2 липня. При вчорашнім доповняючим виборі до буковинського сойму з більшої посілости вибрано православного крилошанина Дионізія Бежана.

Новий Йорк 2 липня. В копальні вугля в Гарні лучила ся вчора страшна експлозія. Засипаних єсть 248 гірників. Добуто вже 48 трупів і слаба надія на виратоване прочих засипаних.

Льондон 2 липня. Англійське міністерство війни оповіщує депешу, після котрої Абіссинці мали цілком розбити войско шаленого мулли в краю Сомалів. Цілий табір попав в руки побідників.

А відтак, братя і сестри, я забула на себе, на свої обовязки, на Бога і утікла — як богато з вас знає — з одним, котрий казав, що ожених ся зі мною — з одним паном.

Она заклопотана перестала: хтось пекнув і дав ся чути голос проклону. Стефан нахилив ся до неї і щось шепнув їй до уха; она усміхнула ся до него без страху — добрим, дитинячим усміхом і почала дальше:

— Дедді Троттер умер з причини моєї утечі. Я его замордувала, так як мордують звичайні злочинці. Я допустила до того, що він умер з голоду. Ах я найгірша з найгірших, для мене нема досить ганьблячої назви. Яким би не був злим котрий-небудь з вас, то певне ні один не єсть гірший від мене. Я жила безбожно — жила в грісі і ганьбі — а все таки я спсена і щаслива — цілий день щаслива, бо мої гріхи відпокутувані. Ходіть же братя і сестри і станьте щасливими, так як бідна Джессі єсть щаслива — що цілий день співає.

І немов пірвана надміром щастя зятягнула якийсь торжественний псалом, котрий сейчас Стефан підхопив. Пісня, як видно було, була звісна, бо дехто з товпи почав її співати разом з Джессю і Стефаном. Між тим Юрій перепхав ся аж до воза. Їго очі ні на хвилину не відвертали ся від Джессиноного лица. Єму то лице видало ся сумним — немов би на ній застигла недоля і біль — а однак з уст тої жінчини добували ся торжественні звуки, які

Надіслане.

Бонтора виміни

ц. к. уприв. галиц. акц.

Банку гіпотечного.

купує і продає

всі папери вартісні і монети

по найточнішій курсі днівним, не числячи ніякого провізії.

Оповіднене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовенство, що Міський музей у Львові купує і дає найвищі ціни за старі ризи церковні, капи, дальмативки, як також всяку церковну утвар.

Дирекція промислового музею.

Посаду громадского писаря і оглядача тіл померших та оглядача худоби прийме **Василь Девдюк** з укінченим курсом писарским. Адреса: Василь Девдюк в Старім Косові, почта Косів.

— „Зарваницю“, легенди В. Шурата (друге видане) можна купувати і замовляти лиш в „Книгарні Ставропігійській“ по 20 сот. за примірник (з поштовою пересилкою 25 сот.)

Рідна случайність! Практично-методичний курс науки язика англійского, висилає письменно в тиждєвих лекціях з вговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковський, учитель в Голяни коло Кадуша, почта в місці.

— **Хто хоче скріпити своє здоровле** свіжим гірським воздухом, найприїжджає до Білих Ослав, де знайде одвітне удержане з помешканем по 70 К місячно, у власителя торгівлі К. Петровского. Білі Ослави єсть то місцевість, положена о 9 км. від Делятина, а має далеко лагідніший гірський воздух як Яремче. Перед приїздом упрашаєсь повідомити власителя торгівлі.

звучали в ушах Юрія як страшний глум.

Коли спів скінчив ся, був він так близько Джессі, що міг доторкнути її рамени. Она живо обернула ся і скрикнула з жахом. Лице Юрія було аж сіре, в очах горів дикий огонь і она затремтіла від того погляду, в котрім вичитала ненависть і шалений гнів.

— Ти говориш неправду — відозвав ся він — і знаєш о тім, що неправду говориш, бо ти не є щаслива і не можеш нею ніколи бути, бо й я ніколи не можу бути щасливий. Чи ти гадаєш, що такими публичними виступами зможеш направити кривду, яку ти мені зробила? На то треба чогось більше, як кілька пустих слів!

Їго слова не всі окружаючі їх зрозуміли і не добре чули, але він мусів чим скорше утікати, аби не виставити ся на побої. Бо Джессю добре знали і любили її, а її зізнання були для товпи цікаві. Не менше займавим було для окружаючих і то, що Джессине лице при словах чужого пана побіліло як стіна і що она захитала ся і була би упала, коли-б її не був спіймав в свої обійми Стефан. Джессі зімліла і лежала без памяти довгий час, коли вже чужого влізливця виперго на другу улицу.

(Дальше буде).

Видання

Руского педагогічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Видання без образків.

***Молитвенник народний** 30 сот., в полотнище оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кольнер:** Коротка історія педагогії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I, II, IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Лавицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітей 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибор:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р. Джонатан Свіфт.** Подорож Гулівера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінський:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III клася гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryj szkolnej 60 с. ***А. К.** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двоспів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дєреза 50 с. **Мапа етнографічна Русь-України** 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бєсकिда до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще звівіри говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. ***Оповідання** для дітей 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбинський:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримський:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Русь-України.** 40 с. ***Д. Н. Маміна-Сибіряка:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***МартаБорецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненнями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. ***Покарана Ложь, комедійка** Кучалської 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. ***Дивні пригоди** Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. ***Перша китичка** для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с. ***Малий сьпіваник** 20 сот. ***Клявдія Лукашівич:** Серед цвітів, комедія в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. ***Друга китичка** для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могили, Королевського** 18 с., опр. 32 с. **Англійські казки,** 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та його сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені звійздкою, *апробовані Радюю шкільною* на нагороду пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імені Шевченка, ул. Чарнецького ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропігійского ул. Руска ч. 3

Хто купує книжки на суму 10 К і вище в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послилатою.

При замовленнях треба дочислити! оплату поштовою

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

На всякий десяток кос даю одну косу і камінь безплатно, то єсть даром.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2-10	2-20	2-30	2-40	2-50	2-60	2-65	2-70
на 5-клгр. по- силку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердішу (цесню), то єсть гірську траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стогу тільки незначно зуживають ся і мовольну роботу хлібороба на половину легшу роблять. Приятна, легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатськими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійської сталі дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот. На всяке замовлення треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане ціниці даром і оплачено, просить запам'ятати нашу адресу. З поштенем.

Александр Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотечку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки забезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентує на 4% . Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні ціли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекція і агенти.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приємати оголошення виключно лиш ся агенція.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболєвський годинникар у Львові, площа Марійська (готель французький).